

بهار کارگران و خلقهای تحت ستم خجسته باد!

ما لاله های سرخ بهاریم،
بی هیچ آه و دریغ و افسوس
از لابلای انجماد و مرگ
بر نکبت تو می روئیم
می شوریم و جنگلی از باروت می شویم،
بر انبان ظلم
آتشفشانی در انتظار جرقه و انفجار
در انتظار بهار...!

در آستانه نوروز و سالی جدید،
همراه با نوای واپسین نفسهای زمستان سرد،
مقدم گرم بهار سبز فام و حیات بخش را گرامی داریم
و با تشدید نبرد و امید به
پایان برودت و انجماد حاکم بر
حیات گرسنگان و محرومان، بکوشیم
آغازگر روزی نو باشیم!
پاس داریم خاطره لاله های سرخ
روئیده در فلات ملتعب میهنمان را
که امسال نیز در کارخانه و مزرعه،
در کوچه و خیابان و در سیاهچالها
و در پای چوبه های دار، با اهریمن در آویختند
و فریاد مرگ و نابودی محتوم
پاسداران استثمار و سیاهی را سر دادند...

چریکهای فدایی خلق ایران

اسفند ۱۴۰۰